

Mộ xuân hoài cảm

Đỗ Vũ thanh thanh hoán khách sầu
Cổ viên hà xứ thử đăng lâu
Lạc hoa phi như thành xuân mộng
Thặng thủy tàn sơn dị tích du
Ca phiên đa tình minh nguyệt tại
Vũ y vô ý thái vân thu
Đông Hoàng khứ hậu thiều hoa tận
Lão phổ hàn hương biệt hữu thu

Dịch Nghĩ

Tiếng chim Đỗ Quyên vắng vắng khiến lòng khách buồn rầu
Vườn xưa ở nơi đâu ? Lên đài này ngóng xem
Hoa rơi, tơ rụng bay bay, mơ giấc mùa xuân ở thành này
Nước thừa, núi hoang tàn, khác lạ với khi xưa đã đến chơi đây
Quạt hát đa tình, nguyệt sáng tỏ nơi đây
Xiêm áo múa vô ý, ráng mây thu lại
Sau khi Đông quân đi vắng, hoa đẹp cũng rụng hết
Khi người đi, mùa thu cũng phảng phất hương lạnh lẽo

Dịch Thơ

Hoài cảm cuối xuân

Khắc khoải cuộc kêu gọi khách sầu
Vườn xưa đâu nhỉ thử lên lầu
Hoa rơi tơ rụng thành xuân mộng
Nước thừa non hoang khác thưở đầu
Quạt hát đa tình gương nguyệt tỏ
Xiêm xòe vô ý ráng mây thâu
Đông quân đi vắng xuân tươi hết
Hương lạnh vườn thu tưởng nhuốm màu

Bản dịch: Đông A